

5. erstatning for tab af forsørger, hvor de under 2.-5. nævnte erstatningsformer træder i stedet for de hidtidige invaliditets- og forsørger-tabserstatninger.

I lovforslagets § 5 er opremsat, hvilke af reglerne i arbejdsskadeforsikringsloven der skal anvendes på sager efter vaccinationsskadeerstatningsloven.

2. Skaden må som efter den gældende vaccinations-skadeerstatningslov med rimelig sandsynlighed antages at være forårsaget af vaccinationen. Det vil ofte være vanskeligt at afgrænse vaccinations-skader fra sygdomme, som tilfældigvis opstår samtidig med vaccinationen, men uden årsagsmæssig sammenhæng hermed.

Spørgsmålet om årsagssammenhæng mellem vaccination og sygdom må som hidtil bero på et skøn over samtlige foreliggende omstændigheder. Dette skøn foreslås som efter de gældende regler henlagt til sikringsstyrelsen, der ligeledes skal behandle spørgsmål om årsagsforbindelse i sager om erstatning i henhold til arbejdsskadeforsikringsloven og værnepligtserstatningsloven.

Efter lovforslaget pålægges der fortsat statskassen erstatningsansvar for såvel hændelige skader som for skader, der er en følge af fejl og forsømmelser, når skaden med rimelig sandsynlighed må anses forårsaget af vaccinationen.

Ved vaccinationer forekommer der i adskillige tilfælde ubetydelige bivirkninger af ganske få dages varighed. Sygeperioder som følge af sådan midlertidig skadevirkning vil som efter de gældende regler skulle sidestilles med sygdom i almindelighed og begrunde således ikke erstatningsansvar for statskassen.

3. Det har i forbindelse med lovforslagets forbedrelse været overvejet at inddrage de særlige erstatnings- og godtgørelsesordninger vedrørende blod- samt nyre- og knoglemarvsdonorer, der er hjemlet ved tekstanmærkninger på finansloven (§ 13), under lovens område. Da disse donorerstatningsordninger på flere punkter er væsensforskellige fra vaccinationsskadeerstatningsordningen efter nærværende lovforslag, har indenrigsministeriet ment, at disse godtgørelses- og erstatningsordninger indtil videre bør fortsætte som hidtil.

c. Administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget.

Lovforslaget vil ikke medføre administrative konsekvenser for den statslige og (amts)kommunale sektor, ligesom forslaget heller ikke får økonomiske konsekvenser for den (amts)kommunale sektor.

Det er ikke muligt at sige noget om, hvor mange

tilfælde af vaccinationsskader der vil opstå, men det må antages, at antallet fortsat vil blive meget begrænset — i årene 1974, 1975 og 1976 er der kun anmeldt henholdsvis 4, 6 og 6 skader. På denne baggrund kan der ikke umiddelbart forventes væsentlige økonomiske konsekvenser for den statslige sektor; den generelle forhøjelse af erstatningsniveauet vil dog alt andet lige medføre en vis begrænset forhøjelse af udgifterne til de omhandlede vaccinationsskadeerstatninger, der afholdes under socialministeriets finanslovkonto § 15.3.37.51.01. På finansloven 1977-78 er der afsat 235.000 kr.

II. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 træder i stedet for den gældende lovs § 1, stk. 1. Medens den gældende lov opremsar de vaccinationsskader, der kan ydes erstatning for — skader forårsaget af vaccination mod kopper, difteri, kighoste, polio eller tuberkulose samt i visse tilfælde stivkrampe —, henvises der i forslaget til vaccinationer mod en sygdom, der er omfattet af lov nr. 634 af 17. december 1976 om tilbud om gratis vaccination mod visse sygdomme (vaccinationsloven).

Indenrigsministeren har i medfør af vaccinationsloven i bekendtgørelse nr. 77 af 4. marts 1977 om gratis vaccination mod visse smitsomme sygdomme m. v. fastsat, at enhver person under 18 år, der har dansk indfødsret eller bopæl her i landet, kan blive gratis vaccineret mod de samme sygdomme — dog bortset fra kopper — som nævnt i den gældende vaccinationsskadeerstatningslov. Der vil således efter forslaget kunne ydes erstatning for de samme kategorier af vaccinationsskader som efter den gældende vaccinationsskadeerstatningslov, når bortses fra skader forårsaget af koppevaccination, jfr. nedenfor.

Det er ikke hensigten med lovforslagets henvisning til vaccinationsloven i øvrigt at indskrænke den personkreds, der skal kunne rejse erstatningskrav, i forhold til den gældende lov, hvorefter det afgørende alene er, hvilken sygdom der er vaccineret mod.

Baggrunden for lovforslagets generelle henvisning til vaccinationsloven er at tilvejebringe mere smidige regler om erstatning for vaccinationsskader. Såfremt indenrigsministeren med hjemmel i vaccinationsloven bestemmer, at der skal tilbydes vaccination mod en eller anden smitsom sygdom, vil den pågældende vaccination samtidig være omfattet af vaccinationsskadeerstatningsloven.